ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៨០៩/០១៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០២ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកិច្ចការនារី
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារតាមជម្រើសនៃអនុសញ្ញា ស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី២ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការជំទាស់អ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅនេះ ៖

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារតាមជម្រើសនៃ
អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃ
ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារតាមជម្រើសនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងញូយ៉ក នាថ្ងៃទី ០៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តពិធីសារតាមជម្រើសនៃអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៩

នស/រកម.០៨០៩.០៣៥

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី

ហត្ថលេខា

អ៊ឹង កន្ថាផាវី

លេខ: ៧៦៣ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ...៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០៩
អគ្គលេខាធិការរងនៃរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន

ពិធីសារបោះជម្រើស
នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ

(Optional Protocol of CEDAW)

អនុម័តដោយសេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ A/54/4 នៃមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងបើកចំហរសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលជាទិវាសិទ្ធិមនុស្ស ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០ (តាមមាត្រា ១៦)

រដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៃពិធីសារនេះ,

ដោយកត់សំគាល់ថា ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ អះអាងឡើងវិញនូវជំនឿលើសិទ្ធិមនុស្ស ជាមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងតម្លៃរបស់មនុស្ស និងសិទ្ធិស្មើគ្នារបស់បុរស និងស្ត្រី

ដោយកត់សំគាល់ផងដែរថា សេចក្តីប្រកាសជាសកលនៃសិទ្ធិមនុស្ស នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចិត្ត លេខ 217A (III) ប្រកាសថា មនុស្សជាតិគ្រប់រូបកើតមកជាមួយនឹងសេរីភាព និងភាពស្មើគ្នាក្នុង សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងសិទ្ធិនានា និងថាបុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលនូវសិទ្ធិនានា និងសេរីភាពទាំងអស់ ដែល មានចែងក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាសកលនៃសិទ្ធិមនុស្សខាងលើដោយគ្មានការរើសអើង រាប់បញ្ចូលទាំងការ រើសអើងភេទផងនោះ -

ដោយចងចាំថា កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចលេខ ២២០០ A (XXI) ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ និងលិខិតុបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ហាមឃាត់ការរើសអើងភេទ

ដោយចងចាំផងដែរថា អនុសញ្ញា ស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារី ភេទ " អនុសញ្ញា " ដែលក្នុងនោះរដ្ឋភាគីធានាថ្កោលទោសរាល់ទម្រង់ទាំងអស់នៃការរើសអើងប្រឆាំង នារីភេទ និងយល់ព្រមបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយនៃការលុបបំបាត់នូវការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ ដោយមធ្យោបាយសមស្របគ្រប់បែបយ៉ាង និងដោយគ្មានការបង្អែរបង្អង់

ហើយអះអាងឡើងវិញ នូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនដើម្បីធានាថា ស្ត្រីទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងសេរីភាព ជាមូលដ្ឋានទាំងអស់ដោយពេញលេញ និងដោយស្មើភាព ហើយចាត់ការដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភសិទ្ធិ និងសេរីភាពទាំងឡាយ

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

មាត្រា ១

រដ្ឋភាគីមួយនៃពិធីសារនេះ (រដ្ឋភាគី) ទទួលស្គាល់នូវសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការ ស្តីពីការលុបបំបាត់ចោលនូវការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ (គណៈកម្មាធិការ) ដើម្បីទទួល និងពិចារណាលើលិខិតបណ្តឹងនានាដែលត្រូវបានដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការ ស្របតាមមាត្រា ២ ។

មាត្រា ២

លិខិតបណ្តឹងទាំងនេះ អាចត្រូវបានដាក់ជូនដោយ ឬ ក្នុងនាមបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬក្រុមនៃបុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្រោម *យុត្តាធិការ* របស់រដ្ឋភាគី ដោយបានទាមទារថា ពួកគេរងគ្រោះដោយការរំលោភសិទ្ធិណាមួយ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាដោយរដ្ឋភាគីនោះ ។ នៅកន្លែងដែលលិខិតបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ជូនប្តឹងក្នុងនាមបុគ្គល ឬក្រុមនៃបុគ្គល ត្រូវមានការយល់ព្រមពីពួកគេទាំងនោះ ឬយ៉ាងហោចណាស់លុះត្រាតែអ្នកសរសេរលិខិតបណ្តឹង នោះអាចបញ្ជាក់ថាខ្លួនដើរតួប្តឹងជំនួសពួកគេ បើពុំមានការយល់ព្រមទេ ។

មាត្រា ៣

លិខិតបណ្តឹងទាំងនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមិនត្រូវធ្វើជាលក្ខណៈអនាមិកឡើយ ។ គណៈកម្មាធិការនឹងមិនទទួលលិខិតបណ្តឹងឡើយ ប្រសិនបើលិខិតបណ្តឹងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋភាគីមួយនៃអនុសញ្ញា តែមិនមែនជាភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៤

១. គណៈកម្មាធិការនឹងមិនពិចារណាលើលិខិតបណ្តឹងឡើយ ប្រសិនបើដឹងប្រាកដថា ដំណោះស្រាយទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងប្រទេស មិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាព ឬការអនុវត្តដំណោះស្រាយទាំងនោះត្រូវបានអូសបន្លាយដោយមិនសមហេតុផល ឬមិនទំនងជាអាចនាំមកនូវភាពធូរស្រាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបានទេ ។

២. គណៈកម្មាធិការនឹងអាចប្រកាសថា លិខិតបណ្តឹងមិនអាចទទួលយកបាន ប្រសិនបើ :

(ក) បញ្ហាដដែលនោះ ត្រូវបានពិនិត្យដោយគណៈកម្មាធិការរួចហើយ ឬក៏បាននិងកំពុងពិនិត្យ ឬកំពុងពិនិត្យ ក្រោមនីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេតជាអន្តរជាតិ ឬដំណោះស្រាយអន្តរជាតិមួយផ្សេងទៀត

(ខ) លិខិតបណ្តឹងនោះ មិនស្របនឹងបទប្បញ្ញត្តិនានានៃអនុសញ្ញា

(គ) លិខិតបណ្តឹងនោះ មិនមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវជាក់ស្តែង ឬមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់

(ឃ)គឺជាការរំលោភបំពានលើសិទ្ធិក្នុងការដាក់លិខិតបណ្តឹង

(ង) ហេតុការណ៍នានាដែលជាប្រធានបទនៃលិខិតបណ្តឹងនោះ បានកើតឡើងមុនពិធីសារនេះចូលជាធរមានសម្រាប់សាមីរដ្ឋភាគី លើកលែងតែហេតុការណ៍ទាំងនោះបានបន្តក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៥

១. នៅពេលណាមួយ ក្រោយពីទទួលបាននូវលិខិតបណ្តឹង និងមុនពេលឈានដល់ការសម្រេចលើអង្គហេតុ គណៈកម្មាធិការអាចផ្ញើបញ្ជូនទៅរដ្ឋភាគីពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់ពិនិត្យពិចារណាជាបន្ទាន់លើសំណើដែលរដ្ឋភាគីនោះ ត្រូវចាត់វិធានការបណ្តោះអាសន្ន ដែលចាំបាច់ដើម្បីចៀសវាងការខូចខាតដែលមិនអាចប៉ះប៉ូវបានចំពោះជនរងគ្រោះ ឬជនរងគ្រោះទាំងឡាយដែលគេចោទថា បានត្រូវរំលោភ ។

២. នៅពេលដែលគណៈកម្មាធិការអនុវត្តនូវឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ នេះមិនមែនមានន័យថាជាការសម្រេចលើភាពអាចទទួលយកបាន ឬលើអង្គហេតុនៃលិខិតបណ្តឹងនោះទេ ។

មាត្រា ៦

១. ទោះបីគណៈកម្មាធិការពិនិត្យឃើញថា លិខិតបណ្តឹងមិនអាចយកជាការបានដោយគ្មានការយោងទៅលើសាមីរដ្ឋភាគីនោះ ប៉ុន្តែបើបុគ្គលម្នាក់ ឬបុគ្គលជាច្រើនយល់ព្រមបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេដល់រដ្ឋភាគីនោះ គណៈកម្មាធិការនឹងបញ្ជូនទៅសាមីរដ្ឋភាគីដោយសម្ងាត់នូវលិខិតបណ្តឹងដែលបានដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការក្រោមពិធីសារនេះ ។

២. ក្នុងអំឡុងពេលប្រាំមួយខែ រដ្ឋភាគីដែលបានទទួលលិខិតបណ្តឹងពីគណៈកម្មាធិការ ត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការនូវការពន្យល់ ឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍នានាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបំភ្លឺអំពីបញ្ហាខាងលើ និងដំណោះស្រាយ *(ប្រសិនបើមាន)* ដោយរដ្ឋភាគីនោះ ។

មាត្រា ៧

១. គណៈកម្មាធិការនឹងពិចារណាលើលិខិតបណ្តឹងដែលខ្លួនបានទទួល ដូចមានចែងនៅក្នុងពិធីសារនេះ ទន្ទឹមនឹងព័ត៌មានទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ជូនដោយ ឬក្នុងនាមបុគ្គលម្នាក់ ឬក្រុមនៃបុគ្គលក្តី និងដោយសាមីរដ្ឋភាគីក្តី ឱ្យតែព័ត៌មានទាំងនេះបានបញ្ជូនដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ។

២. គណៈកម្មាធិការ ត្រូវរៀបចំការប្រជុំសម្ងាត់នៅពេលដែលខ្លួនកំពុងពិនិត្យលើលិខិតបណ្តឹងនានាក្រោមពិធីសារនេះ ។

៣. ក្រោយពីការពិនិត្យលិខិតបណ្តឹងនេះ គណៈកម្មាធិការត្រូវបញ្ជូនយោបល់នានារបស់ខ្លួនស្តីពីលិខិតបណ្តឹងទាំងនេះ ព្រមទាំងអនុសាសន៍នានា *(ប្រសិនបើមាន)* ទៅភាគីទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវផ្តល់ការពិចារណា ក្នុងរយៈពេលមួយជាក់លាក់លើយោបល់នានារបស់គណៈកម្មាធិការ ព្រមទាំងអនុសាសន៍ផង និងត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការនូវចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ រាប់បញ្ចូលទាំងព័ត៌មាន ស្តីពីចំណាត់ការណាមួយដែលបានចាត់ឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងយោបល់ និងអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ។

៥. គណៈកម្មាធិការ អាចស្នើសុំរដ្ឋភាគីឱ្យដាក់ជូននូវព័ត៌មានបន្ថែមអំពីវិធានការទាំងឡាយដែលរដ្ឋភាគីបានចាត់ការហើយ ឆ្លើយតបទៅនឹងយោបល់ ឬអនុសាសន៍នានារបស់ខ្លួន (ប្រសិនបើមាន) រួមទាំងអ្វីៗដែលគណៈកម្មាធិការយល់ថា ជាការសមស្របទៅក្នុងរបាយការណ៍លើកក្រោយរបស់រដ្ឋភាគីស្របតាមមាត្រា ១៨ នៃអនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៨

១. ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការទទួល ព័ត៌មានដែលគួរឱ្យជឿទុកចិត្តបានបង្ហាញពីការរំលោភសិទ្ធិធ្ងន់ធ្ងរ ឬមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា គណៈកម្មាធិការនឹងស្នើសុំរដ្ឋភាគីនោះ ឱ្យជួយសហការក្នុងការត្រួតពិនិត្យព័ត៌មាន ហើយចុងបញ្ចប់ដាក់ជូននូវកត់សម្គាល់ទាំងឡាយទាក់ទិននឹងព័ត៌មាននោះ ។

២. ដោយពិចារណាលើមតិដែលបានមកពីការកត់សម្គាល់ ដែលអាចត្រូវបានដាក់ជូនដោយសាមីរដ្ឋភាគីក៏ដូចជាព័ត៌មានដែលគួរឱ្យជឿទុកចិត្តបានណាមួយផ្សេងទៀត ដែលខ្លួនមាននោះ *គណៈកម្មាធិការ* អាចជ្រើសតាំងសមាជិករបស់ខ្លួនម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដើម្បីដឹកនាំធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅគណៈកម្មាធិការ ។ ការស៊ើបអង្កេតអាចរាប់បញ្ចូលទស្សនកិច្ចទៅកាន់ដែនដីនៃរដ្ឋភាគីដែលត្រូវធានា និងយល់ព្រមដោយរដ្ឋភាគីនោះផង ។

៣. ក្រោយពីពិនិត្យលើលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតបែបនោះ *គណៈកម្មាធិការ* នឹងផ្ញើលទ្ធផលទាំងនេះឱ្យទៅសាមីរដ្ឋភាគីរួមជាមួយនឹងយោបល់ និងអនុសាសន៍ផ្សេងៗផង ។

៤. សាមីរដ្ឋភាគី ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែនៃការទទួលលទ្ធផល យោបល់ និងអនុសាសន៍នានាដែលគណៈកម្មាធិការបានផ្ញើជូន ត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការនូវកំណត់សម្គាល់របស់ខ្លួន ។

៥. ការស៊ើបអង្កេតបែបនោះនឹងត្រូវធ្វើឡើងយ៉ាងសម្ងាត់ ហើយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់រដ្ឋភាគីនឹងត្រូវបានផ្តល់នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរការប្តឹងទាំងនោះ ។

មាត្រា ៩

១. *គណៈកម្មាធិការ* អាចស្នើសាមីរដ្ឋភាគីឱ្យបញ្ចូលទៅក្នុងរបាយការណ៍របស់ខ្លួន តាមមាត្រា ១៨ នៃអនុសញ្ញា នូវវិធានការណាមួយដែលខ្លួនបានចាត់ការរួចដោយលំអិត ឆ្លើយតបទៅនឹងការស៊ើបអង្កេត ដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា ៨ នៃពិធីសារនេះ ។

២. *គណៈកម្មាធិការ* អាចក្នុងករណីចាំបាច់ ស្នើឱ្យសាមីរដ្ឋភាគីផ្តល់ព័ត៌មានដល់ខ្លួន អំពីវិធានការទាំងឡាយដែលត្រូវបានចាត់ការរួច ឆ្លើយតបទៅនឹងការស៊ើបអង្កេតនោះក្រោយពីបញ្ចប់នៃរយៈពេលប្រាំមួយខែ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨.៤ ។

មាត្រា ១០

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗអាច នៅពេលចុះហត្ថលេខា ឬផ្តល់សច្ចាប័នពិធីសារនេះ ឬចូលពិធីសារនេះ ប្រកាសថាខ្លួនមិនទទួលស្គាល់នូវសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨ និង ៩ ខាងលើ ។

២. រដ្ឋភាគីណាមួយដែលបានធ្វើការប្រកាស ស្របតាមវាក្យខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ អាចដកសេចក្តីប្រកាសនេះចេញនៅពេលណាមួយក៏បាន ដោយការជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា ១១

រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់វិធានការសមស្របទាំងអស់ ដើម្បីធានាថា បុគ្គលទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្រោម *យុត្តាធិការ* របស់រដ្ឋភាគី មិនត្រូវទទួលរងនូវអំពើអាក្រក់ ឬការបំភិតបំភ័យ ដែលជាផលវិបាកបណ្តាលមកពីការប្តឹងទៅគណៈកម្មាធិការឡើយ ដោយអនុលោមតាមពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ១២

គណៈកម្មាធិការនឹងបញ្ចូលនៅក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន នូវសេចក្តីសង្ខេបមួយនៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួនស្ថិតក្រោមពិធីសារនេះ ស្របតាមមាត្រា ២១ នៃអនុសញ្ញា។

មាត្រា ១៣

រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ទទួលរ៉ាប់រងផ្សព្វផ្សាយអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះឱ្យសាធារណៈជនបានដឹងយ៉ាងទូលំទូលាយ និងសម្រួលយ៉ាងណាឱ្យប្រព័ន្ធព័ត៌មានទទួលបានយោបល់ និងអនុសាសន៍នានារបស់គណៈកម្មាធិការ ជាពិសេសអំពីបញ្ហាទាំងឡាយដែលទាក់ទិននឹងរដ្ឋភាគីនោះ ។

មាត្រា ១៤

គណៈកម្មាធិការត្រូវរៀបចំបង្កើតវិធាននីតិវិធីរបស់ខ្លួនដើម្បីប្រតិបត្តិតាម នៅពេលអនុវត្តមុខងារទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រគល់ឱ្យដោយពិធីសារ ។

មាត្រា ១៥

១. ពិធីសារនេះនឹងបើកចំហសំរាប់ការចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋណាមួយ ដែលបានចុះហត្ថលេខាបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬចូលអនុសញ្ញា ។

២. ពិធីសារនេះ ត្រូវតែមានការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋភាគីដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬបានចូលអនុសញ្ញា ។ លិខិតុបករណ៍នានានៃការផ្តល់សច្ចាប័ននឹងត្រូវតម្កល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

៣. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នឹងបើកចំហសម្រាប់ការផ្តល់សច្ចាប័នដោយពុំបានចុះហត្ថលេខាជាមុនដោយរដ្ឋណាមួយដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬបានចូលអនុសញ្ញា ។

៤. ការចូលអនុសញ្ញានឹងត្រូវចូលជាធរមាន ដោយការតម្កល់ទុកលិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាមួយអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការ សហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ១៦

១. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ននឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតម្កល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិនូវលិខិតុបករណ៍ទី ១០ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការផ្តល់សច្ចាប័នដោយពុំបានចុះហត្ថលេខាជាមុន ។

២. សម្រាប់រដ្ឋនីមួយៗ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬបានផ្តល់សច្ចាប័នដោយពុំបានចុះហត្ថលេខាជាមុនលើពិធីសារនេះ បន្ទាប់ពីពិធីសារបច្ចុប្បន្នបានចូលជាធរមានហើយ ពិធីសារបច្ចុប្បន្ននឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេលបីខែ ក្រោយពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការផ្តល់សច្ចាប័នដោយពុំបានចុះហត្ថលេខាជាមុនរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

មាត្រា ១៧

ពិធីសារនេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការដាក់លក្ខខ័ណ្ឌ ឬរក្សាទុកឡើយ ។

មាត្រា ១៨

១. រដ្ឋភាគីណាមួយក៏ដោយ អាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះពិធីសារនេះហើយដាក់សំណើនេះជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិបាន ។ នៅពេលនោះ អគ្គលេខាធិការនឹងធ្វើសំណុំ

ឯកសារស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្ម នេះទៅរដ្ឋភាគីទាំងឡាយជាមួយនឹងសំណូមពរមួយសុំឱ្យពួកគេកត់សម្គាល់ខ្លួនឯង ថាតើពួកគេគាំទ្រឱ្យមានសន្និសីទមួយរបស់រដ្ឋភាគីទាំងឡាយក្នុងគោលបំណងពិចារណា និងបោះឆ្នោតលើសំណើនោះដែរឬអត់ ។ ក្នុងករណី ១/៣ យ៉ាងតិចនៃរដ្ឋភាគីគាំទ្រឱ្យមានសន្និសីទបែបនោះ *អគ្គលេខាធិការ* នឹងកោះអញ្ជើញរដ្ឋភាគីសម្រាប់សន្និសីទនោះ ក្រោមការជួយឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ វិសោធនកម្មណាមួយ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយមតិភាគច្រើននៃរដ្ឋភាគីដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតនៅក្នុងសន្និសីទនោះនឹងត្រូវបានដាក់ជូនមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីសម្រេច ។

២. វិសោធនកម្មនានានឹងចូលជាធរមាននៅពេលដែលវិសោធនកម្មទាំងនោះ ត្រូវបានសម្រេចដោយមហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងទទួលយកដោយមតិភាគច្រើន ២/៣ នៃរដ្ឋភាគីចំពោះពិធីសារនេះ អនុលោមទៅតាមដំណើរការនានានៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញរៀងៗខ្លួនរបស់រដ្ឋភាគីទាំងឡាយនោះ ។

៣. នៅពេលដែលវិសោធនកម្មនានាចូលជាធរមាន វិសោធនកម្មទាំងនោះនឹងចងភ្ជាប់ជាមួយកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីទាំងឡាយដែលបានទទួលយកវិសោធនកម្មទាំងនោះ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៅតែជាប់កាតព្វកិច្ចចំពោះបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ និងវិសោធនកម្មពីមុនណាមួយដែលរដ្ឋភាគីទាំងនោះ បានទទួលយករួចហើយ ។

មាត្រា ១៩

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចប្រកាសមិនយល់ព្រមចំពោះពិធីសារនេះនៅពេលណាមួយក៏បាន ដោយការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរផ្ញើជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ការប្រកាសមិនយល់ព្រមនឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល *ប្រាំមួយខែ* បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលអគ្គលេខាធិការបានទទួលការជូនដំណឹងនោះពីរដ្ឋភាគី ។

២. ការប្រកាសមិនយល់ព្រម ត្រូវតែមិនមានការលំអៀងទៅរកការអនុវត្តដែលត្រូវបន្តនៃបញ្ញត្តិនានានៃពិធីសារនេះ ចំពោះលិខិតបណ្តឹងណាមួយដែលត្រូវបានដាក់ជូនមកគណៈកម្មាធិការ ក្រោមមាត្រា ២ ឬការស៊ើបអង្កេតណាមួយដែលត្រូវបានផ្តួចផ្តើមគំនិតក្រោមមាត្រា ៨ មុនថ្ងៃចូលជាធរមាននៃការប្រកាសមិនយល់ព្រមនោះ ។

មាត្រា ២០

អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋទាំងអស់អំពី :

(ក) ការចុះហត្ថលេខានានា ការផ្តល់សច្ចាប័ននានា និងការផ្តល់សច្ចាប័នដោយពុំបានចុះហត្ថលេខាជាមុនទាំងឡាយ ក្រោមពិធីសារនេះ

(ខ) កាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះ និងនៃការធ្វើវិសោធនកម្មណាមួយ នៅក្រោមមាត្រា ១៨

(គ) ការប្រកាសមិនយល់ព្រមណាមួយ ក្រោមមាត្រា ១៩ ។

មាត្រា ២១

១. ពិធីសារនេះ ដែលឯកសារដើមជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង អេស្បាញ៉ុល មានតម្លៃស្មើគ្នានោះ ត្រូវបានតម្កល់ទុកនៅក្នុងបណ្ណសាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

២. អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិនឹងធ្វើច្បាប់នៃពិធីសារនេះ ដែលមានការបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវជូនរដ្ឋទាំងអស់ យោងទៅតាមមាត្រា ២៥ នៃអនុសញ្ញា ។